

תת"ע 6389/05/23 - מדינת ישראל נגד יאסין חאג'יב אסדי

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 6389-05-23 מדינת ישראל נ' חאג'יב אסדי
תיק חיצוני: 10501283781

לפני	כבוד השופט ג'ידא עספור שאהין
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יאסין חאג'יב אסדי

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.

הבקשה וטענות הצדדים

- ביום 15.05.23 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת נהיגה ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה אחז או השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה, וזאת ביום 01.04.22 בכביש 8677.
 - ב"כ הנאשם טען להתיישנות העבירה. הוגשה בקשה להישפט ביום 02.05.22 בעוד העבירה ביום 01.04.22, נתקבל מכתב מפנ"א על קבלת הבקשה ביום 03.05.22 אם כי הליך זה נפתח בבית משפט בחלוף מעל שנה.
 - ב"כ המאשימה התנגדה בכתב. לטענתו, מאחר והוגשה בקשה להישפט, מירוץ ההתיישנות נעצר ביום הגשת הבקשה להישפט.
- בשל איכות ירודה של העתק אישור מסירה שצורף לכתב האישום הוריתי על הגשת אישורי המסירה ידנית באמצעות מזכירות בית משפט, ובהמשך המאשימה הגישה.
- בהמשך בהודעה ותשובה לתגובת המאשימה, ב"כ הנאשם חזר על טיעונו והוסיף, בין היתר, שעיון באישורי המסירה מעלים בבירור שהנאשם לא חתום על אף אחד מהאישורים כאשר החתימות אף אינן זהות. כמו כן כי עסקינן בהפרדה מלאכותית, שטוען לה ב"כ המאשימה, ביחס לזימון למשפט וכתב האישום המרוקנת מכל תוכן.

4. בהמשך, ובהתאם להחלטתי על הגשת אישורי מסירה וזימונים, המאשימה הגישה העתק מאישור מסירה מיום 15.05.22.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי ובחנתי את טענות הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות ובנספחים, החלטתי לדחות את הבקשה.

ולהלן הנימוקים:

הדין

5. סעיף 225א(א1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע:

" היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן: (1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה...."

בהתאם לתקנה 44א לתקנות:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן"

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"הודיע אדם לפי סעיף 229א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו."

6. בתת"ע (תעבורה י-ם) 5103-02-20 מדינת ישראל נ' אליהו נחום ניהול בע"מ (נבו 02.07.20), כב' השופט מהנא ציטט בהחלטתו מתוך ע"פ 3584/98 מדינת ישראל נ' הרצל אביב שם נקבע כי "תקופת ההתיישנות היא

אכן בת שנה אחת אולם מניינה הוא מיום הגשת הבקשה להישפט. עד אז- אם התובע לא בחר להאשים בגינה ושלה הודעת תשלום קנס - אין העבירה כלל אינה מצויה "בערוץ" של העמדה לדין ודין ההתיישנות כלל אינו חל עליה. מרגע, שבחר התובע או הנהג המואשם להעביר את העבירה אל "ערוץ של משפט" מתחיל "מרוץ ההתיישנות" והוא יהיה בן שנה אחת". עוד עמד על כך כי קיימים שני שעוני זמנים אשר רצים בנפרד "האחד ממועד ביצוע העבירה, לגבי חלה על המשטרה חובה לשלוח הודעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים; והשני מועד הגשת הבקשה להישפט שם חלה על המאשימה חובה להמציא הזמנה לדין בטרם חלפה שנה. משהוארך המועד להישפט על העבירה, הנאשמת לטעמי נמצאת בנקודת זמן השנייה, כלומר מאותו מועד מתחיל מניין הימים למשלוח ההזמנה למשפט בטרם חלוף שנה". עוד נקבע כי "הוראה זו הקבועה בסעיף 225א לחוק סדר הדין הפליליאינה הוראת התיישנות אלא הוראה שמטרתה לשים מחסום דיוני למשלוח ההזמנה למשפט, אם חלף המועד של שנה מיום שביקש הנאשם להישפט, מהטעם של חולשת הזיכרון ומניעת עינוי דין בעבירה, שהיא עבירה קלה. אם התביעה לא הזדרזה בהגשת כתב אישום תוך פרק הזמן של שנה, אות וסימן הוא שהעבירה אינה נחשבת בעיניה כחשובה לניהול משפט". ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

בתת"ע (תעבורה חד') 10070-11-21 אבו רקייה מוחמד נ' מדינת ישראל (נבו 04.02.22) נקבע כי כאשר סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, המועד להגשת כתב האישום הינו מועד משלוח ההזמנה למשפט לפי סעיף 230. לאחר מסירת הודעה על הרצון להישפט, על המאשימה לשלוח למבקש הזמנה תוך שנה מיום קבלת הודעתו.

בתת"ע (תעבורה אי') 8380-03-21 מדינת ישראל נ' מאיר מנחם מאיר מנחם (נבו 25.01.22) המבקש קיבל לידי הודעת קנס ולכן אינו נכנס תחת סעיף 225א לחסד"פ. עוד נקבע כי לשים לב לסעיף 225א(ב), לאחר שהוגשה בקשה להישפט לא ניתן לטעון להתיישנות העבירה ויש לבחון האם חלה התיישנות דינית לפי סעיף 230 לחסד"פ. בית המשפט בחן האם המאשימה עמדה בתנאים הקבועים בסעיף 230 לחסד"פ וקבע כי התקופה למניין התיישנות דינית נספרת החל מיום קבלת הבקשה להישפט עד למועד משלוח ההזמנה בדואר רשום.

ומכאן לענייננו

7. אין מחלקת בין הצדדים כי העבירה המיוחסת לנאשם הינה עבירת מסוג הודעת קנס שתועדה במצלמה מיום 01.04.22. אישור מסירה מיום 27.04.22 לפיו ההודעה נמסרה לידי המבקש. בקשה להישפט שוגרה ביום 02.05.22 (ראה ת/1). כתב האישום הוגש ביום 15.05.23, כאשר קיים אישור מסירה מיום 02.12.22 לפיו דבר הדואר נמסר לידי מיופה כוחו של הנאשם, עו"ד ג'מאל זנגריה.

8. כפי שצינתי בפסיקה לעיל, ובענייננו, הנטל על התביעה להוכיח שממועד קבלת הבקשה להישפט חלה על המאשימה החובה להמציא הזמנה למשפט בטרם חלפה שנה.

9. מעיון באישורים שהוגשו עולה כי קיים אישור מסירה כדין לפיו ב"כ המבקש קיבל לידיו את דבר הדואר שנשלח ע"י מפנ"א וזאת ביום 02.12.22 כאשר קיימת חתימת המקבל (ב"כ המבקש) ושמו וכן פרטי עובד הדואר וחותרת סניף הדואר לרבות תאריך. צא ולמד, המאשימה כן נשאה בנטל להוכיח שבוצעה מסירה כדין.

10. יובהר בזאת כי כל מועד אחר, מלבד מועד הזימון לדין, אינו רלוונטי, גם לא מועד הגשת כתב האישום.

סוף דבר

11. לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי התביעה נשאה בנטל להוכיח שהזמנה לדין שוגרה במהלך השנה מיום שיגור הבקשה להישפט למפנ"א. ועל כן, החלטתי לדחות את הבקשה.

12. קובעת מועד הקראה ליום 20.05.24 שעה 10:00.

להחזיר התגובה המשלימה לרבות האישורים שהוגשו ידני לידי ב"כ המאשימה.

להעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשפ"ד, 26 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.